

قوی و مهربان

کبری بابایی

تصویرگر: عاطفه ملکی جو

خدای مهربانم سلام

چند روز پیش به خودم گفتم می خواهم قوی باشم. دیگر نمی گذارم کسی به من زور بگوید. برای همین سر خواهر کوچولویم داد کشیدم، چون می خواست دوباره مدادرنگی ام را بردارد. خواهرم ترسید و گریه کرد.

با هم کلاسی ام دعوا کردم و او را هُل دادم، چون بی اجازه خوراکی ام را برداشته بود. دوستم دردش گرفت. دیگر با من حرف نزد.

خدای مهربان! امشب کارهایم را برای مادرم تعریف کردم. مادرم خوب گوش کرد، اما خوش حال نشد. یک دفعه دلم پُر از غصه شد.

مامان گفت به جای این که قوی باشم، شبیه آدمهای بداخله شده‌ام. آن وقت قصه‌ی مردی را گفت که با دشمنان اسلام می‌جنگید و از هیچ‌چیز نمی‌ترسید، اما دلش مهربان بود. به مردم کمک می‌کرد. به فکر دیگران بود.

تازه یک عالمه دعای قشنگ و حرف‌های خوب برای تو نوشته بود. او شهید مصطفی چمران بود.

خدای خوبم، کمک کن که من هم مثل او قوی و شجاع باشم. از هیچ‌چیز نترسم، اما دلم پُر از مهربانی باشد. فکر می‌کنم این طوری دُنیا قشنگ‌تر می‌شود.

